

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 34

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 ianuarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
768/2001. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii	2-3	pe profit, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 40/1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 249/1998.....	4-6
1.111/2001. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii.....	3	Decizia nr. 320 din 20 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor	6-8
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		1.329/2001. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei pe termen mediu și lung (2001—2005 și 2005—2010) pentru fabricația de rulmenți din România.....	9-12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		944/2001. — Ordin al ministrului sănătății și familiei pentru aprobarea Normelor privind supravegherea medicală a persoanelor expuse profesional la radiații ionizante.....	12-15
		2.328/2.390/2001 — Ordin al ministrului finanțelor publice și al președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor privind aprobarea Reglementărilor contabile specifice domeniului asigurărilor, armonizate cu Directivele Europene și Standardele Internaționale de Contabilitate	15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 301 din 8 noiembrie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată și ale art. 28 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul			

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96 din 21 iunie 2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 29 iunie 2001, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 3, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Reprezentanții organelor de control ale CNPAS și ai caselor teritoriale de pensii, prevăzuți la alin. (1), îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, primind o legitimație specială. Modelul legitimației speciale se stabilește prin decizie a președintelui CNPAS, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.“

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În exercitarea atribuțiilor ce le revin organele de control au dreptul:

a) să intre, în prezența contribuabilului sau a reprezentantului legal al acestuia ori în prezența unei alte persoane desemnate de contribuabil, în orice incintă a sediului în care își desfășoară activitatea contribuabilul. Accesul este permis în cursul programului de lucru al contribuabilului, iar în afara acestuia, numai cu autorizarea scrisă a conducerii organului de control și cu acordul scris al contribuabilului;

b) să examineze orice înscrisuri, documente, registre sau acte de evidență ale contribuabililor, care pot fi relevante pentru stabilirea corectă a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și pentru determinarea modului de respectare a obligațiilor legale ce le revin acestora;

c) să solicite contribuabililor informațiile, explicațiile sau justificările referitoare la declarațiile sau documentele supuse controlului. În cazul în care se solicită răspunsul în scris contribuabilul este obligat să furnizeze informațiile respective în termen de 10 zile de la primirea solicitării;

d) să solicite prezența contribuabililor sau a reprezentanților legali ai acestora la sediul organului de control. Solicitarea se face în scris și cuprinde în mod obligatoriu data, ora și locul întâlnirii, precum și scopul acesteia. Solicitarea se comunică contribuabilului cu cel puțin 15 zile înaintea datei fixate pentru întâlnire;

e) să facă constatări a căror reconstituire sau dovedire ulterioară nu este întotdeauna posibilă sau ori de câte ori organul de control consideră necesar;

f) să primească copii de pe orice înscris, document sau întregistrare contabilă;

g) să efectueze verificări în domeniul său de activitate privind respectarea de către contribuabili a prevederilor legale privind plata impozitelor, taxelor și fondurilor speciale și să stabilească întinderea obligațiilor acestora;

h) să rețină în scopul protejării împotriva înstrăinării sau distrugerii, în schimbul unei dovezi scrise și semnate de organul de control, orice document sau orice element material care poate constitui o probă referitoare la determinarea obligațiilor contribuabililor, pe o perioadă de maximum 30 de zile. În cazuri excepționale, cu aprobarea conducerii organului de control, perioada de reținere poate fi prelungită până la 90 de zile.“

3. La articolul 6, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În scopul stabilirii exacte a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat și al determinării modului de respectare a obligațiilor legale ce le revin contribuabililor, organele de control sunt în drept să solicite informații de la:

a) persoane fizice sau juridice care dețin în păstrare sau în administrare bunuri ori sume de bani ale contribuabililor sau care au relații de afaceri cu aceștia;

b) organe ale administrației publice centrale și locale, instituții publice sau de interes public;

c) instituții publice sau private care înregistrează, sub orice formă, încheierile de contracte, evidența populației sau a bunurilor, exploatarea proprietăților și altele asemenea.“

4. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Perioada aferentă efectuării controlului prevăzut la art. 16 este stabilită de organele de control în funcție de obiectivele controlului și nu poate fi mai mare de 3 luni.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU ATHANASIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 29 noiembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 29 decembrie 2001.
Nr. 768.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001
privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale
și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse
prin actele de control întocmite de organele de control
ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi
de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2001 privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 28 decembrie 2001.
Nr. 1.111.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 301**

din 8 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată și ale art. 28 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 40/1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 249/1998

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată și ale art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 40/1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 249/1998, excepție ridicată de Societatea Comercială „LEADER LEASE” — S.A. în Dosarul nr. 2.427/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal este prezentă Garda financiară centrală, prin comisarul Dănuț Șișu, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției, ca inadmisibilă, întrucât dispozițiile legale criticate sunt abrogate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției, arătând că sesizarea Curții s-a făcut fără respectarea prevederilor Legii nr. 47/1992, în ceea ce privește dispozițiile art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992, întrucât această ordonanță a fost în întregime abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994, pune concluzii de respingere, arătând că această dispoziție legală a suferit mai multe modificări, rămânând în vigoare numai alin. (5) al acestui articol, care, în redactarea actuală, nu conține nici o dispoziție care să contravină prevederilor art. 16 și 21 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 2.427/1998, **Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „LEADER LEASE” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 și ale art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 contravin prevederilor art. 21 din Constituție, întrucât „dreptul de a contesta măsurile dispuse de organele de control este blocat prin impunerea unei taxe de a cărei plată să depindă soluționarea contestației”. Se mai susține că aceste texte contravin și dispozițiilor art. 16 din Constituție, deoarece „obligă contribuabilul să ceară acestor structuri administrative care l-au controlat să verifice legalitatea controlului”, ceea ce, în opinia autorului excepției, creează „o vădită inegalitate între contribuabili și autorități, firesc fiind ca o cenzură a legalității și temeiniciei controlului să fie realizată de justiție, în fața căreia părțile sunt egale”.

Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 este nefondată. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994, consideră că aceasta este inadmisibilă, întrucât Curtea Constituțională s-a pronunțat în acest sens prin Decizia nr. 60 din 20 aprilie 1999.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră excepția ca fiind inadmisibilă. În acest sens, se arată că Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Ordonanța nr. 70/1994, Guvernul arată că ordonanța a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 73/1996 și, ca

urmare a republicării, articolele au căpătat o nouă numerotare, astfel încât dispozițiile art. 29 au fost preluate în art. 28. Prin Legea nr. 105/1997 au fost abrogate alin. (1)–(4) și alin. (6) ale acestui articol, rămânând în vigoare numai alin. (5) al art. 28.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată a fost abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 15 martie 2000. Față de această situație instanța de judecată avea obligația să constate că dispoziția legală atacată a fost abrogată și, pe cale de consecință, printr-o încheiere motivată, să respingă excepția ca fiind inadmisibilă, fără a mai sesiza Curtea.

Curtea reține că, potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare (...)*”.

Deoarece în speță, deși sesizarea s-a făcut ulterior abrogării Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 (prin Încheierea din 20 noiembrie 2000) și instanța nu a respins excepția, Curtea constată, în temeiul art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, că excepția este inadmisibilă, urmând să fie respinsă.

II. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 12 martie 1997, Curtea observă că această ordonanță a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 40/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 30 ianuarie 1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 249/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 30 decembrie 1998.

Examinând criticile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției, Curtea constată că acestea se referă la dispozițiile art. 28 în redactarea dată prin Ordonanța

Guvernului nr. 40/1998. Așadar, Curtea urmează să se pronunțe asupra acestor dispoziții, care au următorul conținut: „*Obiecțiunile, contestațiile și plângerile formulate la actele de control sau de impunere ale organelor fiscale se soluționează conform dispozițiilor Legii nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiunilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor.*”

Autorul excepției consideră că acest text ar contraveni dispozițiilor art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție din Constituție, deoarece „dreptul de a contesta măsurile dispuse de organele de control este blocat prin impunerea unor taxe de a căror plată depinde soluționarea contestației”, precum și faptului că „obligă contribuabilul să ceară aceluiași structuri administrative care l-au controlat să verifice legalitatea controlului”, ceea ce creează „o vădită inegalitate între contribuabili și autorități, firesc fiind ca o cenzură a legalității și temeiniciei controlului să fie realizată de justiție, în fața căreia părțile sunt egale”.

Analizând aceste critici de neconstituționalitate, Curtea reține că acestea sunt neîntemeiate.

Textul legal supus controlului de constituționalitate nu cuprinde nici o dispoziție de natură să ducă la concluzia că ar contraveni prevederilor constituționale menționate. Potrivit acestui text, obiecțiunile, contestațiile și plângerile formulate cu privire la actele de control sau de impunere ale organelor fiscale se soluționează conform dispozițiilor Legii nr. 105/1997.

Curtea constată că Legea nr. 105/1997 a fost la rândul ei abrogată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13 din 26 ianuarie 2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 6 februarie 2001. Prin această ordonanță este menținută însă procedura administrativ-jurisdicțională de soluționare a contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice. Or, în legătură cu legitimitatea constituțională a unei asemenea proceduri, Curtea a statuat în jurisprudența sa (de exemplu, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994 privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994), că „procedura administrativ-jurisdicțională constituie o măsură de protecție care deci nu poate avea ca scop, în nici un mod, limitarea accesului la justiție. Așa fiind, existența unor organe administrative de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești, în condițiile stabilite de lege. Ca urmare, hotărârea organului de jurisdicție administrativă este supusă controlului judecătoresc al instanței de contencios administrativ sau altei instanțe competente, potrivit legii, iar părților nu li se poate limita

exercitarea acestui drept consfințit de prevederile Constituției“.

De asemenea, Curtea observă că nu este încălcat nici principiul egalității prevăzut la art. 16 din Constituție, Curtea a statuat în mod constant în practica sa, ca de exemplu: Decizia nr. 77/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 7 octombrie 1997, Decizia nr. 385/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997, și Decizia

nr. 323/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 22 decembrie 1997, că principiul egalității privește egalitatea cetățenilor în fața legilor și a autorităților publice, și nu egalitatea de tratament juridic între cetățeni și autoritățile publice.

Curtea constată că, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine o reconsiderare a acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția pronunțată în acele decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, excepție ridicată de Societatea Comercială „LEADER LEASE“ — S.A. în Dosarul nr. 2.427/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 40/1998, aprobată și modificată prin Legea nr. 249/1998, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 320 din 20 noiembrie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, excepție ridicată de Primăria Municipiului Onești în Dosarul nr. 848/2001 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal răspund: Primăria Municipiului Onești prin consilier juridic, Societatea Comercială „Onedil“ — S.A. Onești prin consilier juridic și Consiliul Local al Municipiului Onești prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 256C/2001 la Dosarul nr. 216C/2001. Părțile prezente și

reprezentanta Ministerului Public nu se opun conexării. În consecință, pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă și al art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune conexarea celor două dosare. Se face apelul și în Dosarul nr. 256C/2001 unde, fiind vorba de aceleași părți, situația prezenței este aceeași ca în Dosarul nr. 216C/2001.

Reprezentantul Primăriei Municipiului Onești solicită admiterea excepției, arătând că prin Legea nr. 219/1998 s-au acordat privilegiile societăților comerciale create prin reorganizarea regiilor autonome de interes local, încălcându-se astfel dispozițiile art. 134 alin. (1) și (2) din Constituție, conform cărora economia României este o economie de piață în care statul trebuie să asigure libertatea comerțului și concurența loială între agenții economici. Prin Decizia nr. 136 din 2 mai 2001 Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra neconstituționalității prevederilor art. 40 alin. 1 fraza întâi din Legea nr. 219/1998.

Reprezentantul Consiliului Local al Municipiului Onești pune aceleași concluzii ca și reprezentantul autorului excepției.

Reprezentantul Societății Comerciale „Onedil” — S.A. Onești solicită respingerea excepției de neconstituționalitate deoarece, Curtea Constituțională admitând într-o altă cauză excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 219/1998, aceasta a devenit inadmisibilă.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că o dată ce Curtea Constituțională s-a pronunțat, constatând neconstituționalitatea art. 40 alin. 1 fraza întâi din Legea nr. 219/1998, excepția a devenit inadmisibilă potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992, republicată. În ceea ce privește celelalte dispoziții ale normei legale criticate excepția este neîntemeiată și se solicită respingerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 8.933/2000, și prin Încheierea din 8 martie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 848/2001, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor**, excepție ridicată de Primăria Municipiului Onești, în ambele dosare ale acelei instanțe, având ca obiect anularea unei hotărâri emise de Consiliul Local al Municipiului Onești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că prin textul de lege criticat se încalcă principii de bază ale organizării și funcționării administrației publice locale prevăzute la art. 119 și art. 120 alin. (2) din Constituție, care consacră autonomia locală.

Instanța de judecată, exprimându-și opinia asupra excepției ridicate, consideră excepția întemeiată, întrucât textul criticat „este neconstituțional deoarece se încalcă prevederile art. 119 și art. 120 alin. (2) din Constituție privind principiul autonomiei locale în rezolvarea treburilor publice din orașe și comune”.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată, în esență, că textul de lege criticat „nu aduce atingere principiului autonomiei locale, ci, dimpotrivă, consacră acest principiu, reglementând competența consiliilor locale de a concesiunea bunurile în cauză, în condițiile prevăzute de lege”. De altfel, potrivit punctului de vedere exprimat de Guvern, însuși textul constituțional face trimitere la lege, prevăzând „în mod expres că primării și consiliile locale funcționează ca autorități administrative autonome în condițiile legii”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, text care are următorul cuprins: *„(1) Bunurile proprietate publică ori privată a statului, orașului sau comunei, precum și activitățile și serviciile publice de interes național sau local se atribuie direct, printr-un contract de concesiune, societăților comerciale sau companiilor naționale ori societăților naționale, înființate prin reorganizarea regiilor autonome care au avut în administrare aceste bunuri, activități ori servicii. Contractul de concesiune se încheie cu autoritatea concedentă competentă pe o durată care se stabilește prin hotărâre a Guvernului sau a consiliului județean ori local de înființare a societății comerciale respective.*

(2) Contractele de concesiune încheiate până la data intrării în vigoare a prezentei legi își păstrează valabilitatea.

(3) În cazul privatizării companiilor naționale ori a societăților naționale sau societăților comerciale, înființate prin reorganizarea regiilor autonome care au avut încheiat contract de concesiune în condițiile alin. (1), concedentul poate cere renegocierea acestuia.”

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate ca fiind încălcate de prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 119: „*Administrația publică din unitățile administrative-teritoriale se întemeiază pe principiul autonomiei locale și pe cel al descentralizării serviciilor publice.*”;

— Art. 120 alin. (2): „*Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate prin raportare la art. 16 alin. (1), art. 119 și la art. 120 alin. (2) din Constituție. Prin această decizie, pronunțată ulterior sesizării Curții cu excepția de neconstituționalitate ce formează obiectul prezentului dosar, s-a statuat că prevederile art. 40 alin. (1) fraza întâi din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor sunt neconstituționale în măsura în care autoritățile publice sunt obligate să atribuie direct, prin contract de concesiune, bunurile proprietate publică sau activitățile și serviciile publice de interes local unor persoane juridice nominalizate. Referitor la celelalte dispoziții ale art. 40 din Legea nr. 219/1998, Curtea a reținut că acestea sunt constituționale.

Pentru a se pronunța soluția de constatare a neconstituționalității dispozițiilor art. 40 alin. (1) fraza întâi din Legea nr. 219/1998, Curtea a decis că textul respectiv încalcă dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 alin. (1) fraza întâi din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, excepție ridicată de Primăria Municipiului Onești în dosarele nr. 848/2001 și nr. 8.933/2000 ale Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în aceleași dosare, cu privire la celelalte dispoziții ale art. 40 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Strategiei pe termen mediu și lung
(2001—2005 și 2005—2010) pentru fabricația de rulmenți
din România**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia pe termen mediu și lung (2001—2005 și 2005—2010) pentru fabricația de rulmenți din România, a cărei sinteză este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul industriei și resurselor,
Mihai Berinde,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 27 decembrie 2001.
Nr. 1.329.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

STRATEGIA

pe termen mediu și lung (2001—2005 și 2005—2010) pentru fabricația de rulmenți din România

RULMENȚI

Diviziunea CAEN	29 (mașini și echipamente)
Clasa CAEN	2914 (fabricația de rulmenți)
Ponderele producției în cadrul diviziunii	— 8—12%
Ponderele exportului în cadrul diviziunii	— 14—15%
Balanță de export-import favorabilă	— 6/1
Ritmul mediu de creștere a ramurii în perioada 1990—2000	— 17%
Locul 3 în Europa (după FAG și SKF)	
Locul 9 în lume	

PRINCIPALII PRODUCĂTORI MONDIALI

SKF	— Suedia
FAG	— Germania
TIMKEN	— S.U.A.
KOYO	— Japonia
NSK	— Japonia
NTN	— Japonia
TORRIGTON	— S.U.A.
GPZ	— Rusia
URB	— România
ZKL	— Polonia

• **Producători:**

- RULMENȚI Bârlad (KOMBASSAN – Turcia) – capital majoritar privat
- RULMENTUL Brașov – capital majoritar de stat (în programul PSAL I de privatizare)
- RULMENȚI Alexandria (KOYO – Japonia) – capital majoritar privat
- RULMENȚI GREI Ploiești (TIMKEN – S.U.A.) – capital majoritar privat
- RULMENȚI Slatina – capital majoritar de stat (în restructurare judiciară)
- RULMENȚI Suceava – capital majoritar de stat (în programul PSAL II de privatizare)

• **Cercetare-dezvoltare:**

- ICPROA Brașov

• **Exportator tradițional:**

- TEHNOIMPORTEXPORȚ București – capital majoritar privat

SITUAȚIA CAPACITĂȚILOR

Nr. crt.	Producătorul	Capacitatea reală (milioane bucăți/an)	Grad de încărcare (%)	Export din producție (%)	Sortotipodimensiuni fabricate
1.	RULMENȚI Bârlad (KOMBASSAN)	25,5	60 și 80	80,0	5.639
2.	RULMENTUL Brașov	24,0	83	84,7	15.240
3.	RULMENȚI Alexandria (KOYO)	55,0	80	85,5	2.760
4.	RULMENȚI Slatina	11,0	50	70–75	30
5.	RULMENȚI Suceava	9,6	56	88,0	368
6.	RULMENȚI GREI Ploiești (TIMKEN)	0,02	90	83	1.260

**EVOLUȚIA SECTORULUI DE RULMENȚI
în perioada 1992–2000**

	1989	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Producție										
– rulmenți standard (milioane bucăți)	142,8	70	79	88	91	97	99,7	99	99	102
– rulmenți grei (mii bucăți)	54,0	21	17	17	22	22	19	16	16	18
Export (milioane dolari S.U.A.)	90,6	60	72,6	87,8	114,3	129,5	115,8	100,1	98,9	99
Număr de personal (mii persoane)	27,1	24,6	23,9	23,5	23	22,9	22,3	17,9	17,5	17

PUNCTE TARI ALE SECTORULUI

- Sector de interes major datorită ponderii deosebite la export
- Capabilitatea de a produce 90% din gama mondială
- Balanță foarte favorabilă export-import – 6/1
- Calitatea aliniată la norme tehnice internaționale ISO 9001, 4
- Forță de muncă calificată, utilizând tehnologii moderne la nivel mondial
- Sector omogen cu grad înalt de integrare, cu producție având ciclul scurt de fabricație
- Complementaritate cu producția partenerilor din U.E.
- Tronsoane de piață tradiționale asigurate, din care în U.E. 70%
- Industrie nepoluantă, cu autorizații de mediu și investiții de ecologizare
- Constanța performanței în producție și export în ultimii ani
- Privatizări reușite cu firme mari de profil și cu bonitate verificată.

PUNCTE SLABE ALE SECTORULUI

- Cererea internă redusă datorată în principal reducerii producției în fabricația de serie (autoturisme, autocamioane, tractoare)
- Supraproducția și supraoferta mondială de rulmenți cu presiune asupra prețului (China)
- Creșterea excesivă a prețurilor, îndeosebi la materii prime și energie
- Unele bariere tehnice și comerciale (netarifare) pe piețele tradiționale (Grecia, S.U.A.).

ESTIMAREA
evoluției pe termen mediu și lung a sectorului de rulmenți

	Realizat 2000	Conform bugetului de venituri și cheltuieli 2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Producție (milioane bucăți)	102	110	118	127	136	147	160	174	188	203	219
Export (milioane dolari S.U.A.)	98,9	102	110,2	118,9	128,5	138,8	150,1	161,9	174,8	188,8	204
Necesar investiții (milioane dolari S.U.A. pe societate comercială)	2,7	15,6	11,7	9,4	5,25	3,5	3,7	4,0	4,5	4,7	5,0
Consum de materii prime (kg/bucată)	1,32	1,22	1,20	1,20	1,20	1,19	1,19	1,15	1,14	1,12	1,12
Consum de energie (kWh/bucată)	4,1	4,0	4	4	4	3,98	3,98	3,95	3,80	3,66	3,59
Număr de salariați (mii persoane)	17	17	17	16,5	16,5	16,3	16,2	16,0	15,8	15,8	15,8

1. Ritm mediu de creștere a producției de 8% pe termen mediu, conform prognozei Ministerului Dezvoltării și Prognozei, și de 6% pe termen lung.
2. Ritmul de creștere a exporturilor devansează ușor creșterea producției (10—11%).
3. Volumul investițiilor pentru modernizare, cercetare și dezvoltare este mai mare la societățile comerciale privatizate, conform contractelor de privatizare și strategiilor proprii.
4. Scăderea consumurilor se va accentua o dată cu efectul modernizărilor preconizate pe termen mediu.
5. Scăderea numărului de salariați este datorată externalizării unor activități netehnologice.

POLITICI ȘI OBIECTIVE
pe termen mediu și lung

- Finalizarea privatizării, ca sursă principală de dezvoltare și modernizare tehnologică, recomandabilă cu investitor de prestigiu din domeniu
- Concomitent cu atragerea capitalului străin necesar creșterii nivelului de performanță tehnico-economic este esențială susținerea proprie prin:
 - valorificarea spațiilor excedentare ca resursă pentru tehnologii noi;
 - creșterea intensivă a producției pe capacități existente;
 - externalizarea activităților netehnologice;
 - mecanizarea și automatizarea unor operațiuni tehnologice, conducând la scăderea consumurilor și costurilor de producție.
- Protejarea mărcii de export „URB”, în special prin asociația profesională de specialitate
- Selectarea gamei de sortotipodimensiuni prin specializarea fabricației la nivelul cererii pieței, pentru evitarea concurenței interne și externe.

OBIECTIVE STRATEGICE

— Dezvoltarea durabilă a unei fabricații competitive, prin modernizarea și îmbunătățirea procesului de producție, a marketingului, în vederea reducerii consumurilor de materii prime și energie, concomitent cu creșterea valorii adăugate, crearea de noi piețe de desfacere și de eficientizare a activității

— Dezvoltarea resurselor umane prin îmbunătățirea instruirii profesionale, reducerea operațiunilor manuale prin mecanizarea și automatizarea operațiunilor de montaj

— Atragerea de surse de investiții private interne și externe, în paralel cu autosuținerea financiară pentru realizarea programelor de investiții necesare, îndeosebi în sectoarele calde, care asigură reducerea consumurilor energetice și de materiale mari și care va conduce la creșterea calitativă și cantitativă a producției.

TIPURI DE RULMENȚI PRODUȘI ÎN ROMÂNIA

Grupa de rulmenți	Producători interni de rulmenți					
	Brașov	Bârlad	Alexandria	Suceava	Slatina	Ploiești
I. Rulmenți radiali și radiali axiali cu bile pe un rând	X	X	X	X	X	X
II. Rulmenți radiali oscilanți și radiali axiali cu bile pe un rând	X					
III. Rulmenți axiali cu bile pe două rânduri		X				X
IV. Rulmenți radiali cu role cilindrice pe un rând		X				X
V. Rulmenți radiali cu role cilindrice pe două rânduri		X				X
VI. Rulmenți radiali cu ace	X					
VII. Rulmenți radiali axiali cu role conice	X		X	X		X
VIII. Rulmenți oscilanți cu role butoi		X		X		X
IX. Diverși rulmenți	X	X		X		X

Cele mai mari ponderi în producție și implicit în export le au rulmenții standard:

1. radiali axiali cu role conice (1.726 mm) — 43,8%;
2. radiali cu bile (17—190 mm) — 21,9%;
3. rulmenți speciali (cardanici și pentru mașini textile) — 12,1%;
4. rulmenți radiali axiali cu bile (12—200 mm) — 10,3%;
5. rulmenți și coliviile cu ace (8—260 mm) — 9,4%;
6. rulmenți oscilanți (radiali) de 17—90 mm — 2,5%.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind supravegherea medicală a persoanelor expuse profesional la radiații ionizante

Ministrul sănătății și familiei,
având în vedere prevederile:

- art. 28 din Legea nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică;
- art. 18 alin. (1) lit. k) și l) din Legea nr. 90/1996 privind protecția muncii, republicată;
- Legii nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare, republicată, cu modificările

ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale de sănătate publică nr. DB 11.882 din 28 decembrie 2001, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind supravegherea medicală a persoanelor expuse profesional la radiații ionizante, cuprinse în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, ministerele cu rețea sanitară proprie, serviciile de medicina muncii recunoscute de Ministerul

Sănătății și Familiei și angajatorii din orice domeniu de activitate, atât din sectorul public, cât și din sectorul privat, vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

București, 28 decembrie 2001.
Nr. 944.

ANEXĂ

N O R M E

privind supravegherea medicală a persoanelor expuse profesional la radiații ionizante

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — Supravegherea medicală a persoanelor expuse profesional la radiații ionizante se bazează pe principiile generale care guvernează medicina muncii.

CAPITOLUL II

Supravegherea medicală

Art. 2. — (1) Supravegherea medicală este responsabilitatea medicului abilitat și a serviciilor de medicina muncii recunoscute de Ministerul Sănătății și Familiei; această responsabilitate nu îl dispensează pe angajator de responsabilitățile sale generale ce îi revin în această problemă.

(2) Supravegherea medicală asigură evaluarea stării de sănătate a angajatului cu privire la aptitudinea sa pentru sarcinile descrise ale postului de muncă.

(3) Medicul abilitat trebuie să aibă acces la orice informație relevantă cu privire la factorii condiției de muncă de la postul de muncă, în vederea stabilirii aptitudinii în muncă a angajaților.

(4) Supravegherea medicală se efectuează conform reglementărilor legale în vigoare și cuprinde:

a) examenul medical la angajarea în muncă și clasificarea personalului expus profesional la radiații în categoria A sau B, conform recomandărilor Normelor fundamentale de securitate radiologică, care are scopul de a stabili aptitudinea în muncă a angajaților pentru posturile de muncă propuse;

b) controlul medical periodic — starea de sănătate a personalului expus profesional la radiații ionizante este revizuită cel puțin o dată pe an și stabilește dacă angajatul rămâne apt de muncă pentru îndeplinirea sarcinilor specifice postului și locului de muncă; medicul abilitat stabilește tipul de examinări necesare, în funcție de tipul de muncă, de factorii condiției de muncă și de starea generală de sănătate a angajatului examinat.

(5) Medicul abilitat sau serviciul de medicina muncii recunoscut poate indica faptul ca supravegherea medicală să continue și după încetarea lucrului cu expunere profesională la radiații ionizante, atât cât se consideră necesar pentru menținerea stării de sănătate a personalului expus profesional la radiații ionizante.

CAPITOLUL III

Clasificarea medicală

Art. 3. — (1) În vederea aprecierii aptitudinii în muncă pentru persoanele expuse profesional la radiații ionizante se adoptă următoarea clasificare medicală:

- a) apt;
- b) apt, cu anumite condiții;
- c) inapt.

2) În aprecierea clasificării de mai sus se vor lua în considerare contraindicațiile medicale stabilite prin reglementări ale Ministerului Sănătății și Familiei.

Art. 4. — Nici o persoană nu este angajată sau acceptată într-un post de muncă cu expunere la radiații ionizante, pentru orice perioadă, dacă concluzia medicală stabilește acest lucru, conform art. 3.

CAPITOLUL IV

Dosarul medical

Art. 5. — (1) Un dosar medical se realizează pentru fiecare persoană expusă profesional la radiații ionizante și este completat pe toată durata cât lucrătorul rămâne în această categorie.

(2) Dosarul medical este păstrat până când lucrătorul atinge vârsta de 75 de ani și pentru o perioadă de cel puțin 30 de ani, începând cu data încheierii activității profesionale care implică o expunere la radiații ionizante.

(3) Dosarul medical conține informații privind factorii condiției de muncă, rezultatele examinărilor medicale (la angajare, periodice și în situații de expunere specială), clasificarea în categoria locului de muncă și dozele rezultate din monitorizarea individuală, puse la dispoziție, conform art. 70 din Normele fundamentale de securitate radiologică.

(4) Dosarul medical respectă reglementările generale ale Ministerului Sănătății și Familiei în domeniul medicinei muncii.

CAPITOLUL V

Supravegherea medicală specială a persoanelor expuse profesional la radiații ionizante

Art. 6. — (1) În sensul art. 78 din Normele fundamentale de securitate radiologică, o supraveghere medicală specială se va asigura în toate cazurile în care o persoană expusă profesional la radiații ionizante a primit doze superioare celor prevăzute la art. 22 din Normele fundamentale de securitate radiologică; conținutul minim al examenului medical special este prezentat în anexa la prezentele norme.

(2) Condițiile ulterioare de expunere la radiații ionizante sunt stabilite ținându-se seama de acordul medicului de medicina muncii sau al serviciilor de medicina muncii recunoscute.

Art. 7. — Supravegherea medicală specială cuprinde toate măsurile suplimentare stabilite de medicul practician abilitat și serviciile de medicina muncii, necesare pentru protecția sănătății persoanelor: examinări medicale complementare, aplicarea unor măsuri medicale de decontaminare și/sau tratamente de urgență.

CAPITOLUL VI

Prevederi finale și tranzitorii

Art. 8. — Rezultatele examinărilor medicale preventive (examenul medical la angajare și controlul medical periodic), precum și cele din supravegherea medicală specială sunt puse, la cerere, la dispoziție persoanei expuse profesional și medicilor din rețelele de specialitate ale Ministerului Sănătății și Familiei (medicina muncii și igiena radiațiilor).

Art. 9. — Persoana supravegheată medical poate contesta în contencios deciziile luate în aplicarea prevederilor art. 3, 4 și 6.

Art. 10. — (1) Verificarea modului în care sunt respectate prevederile prezentelor norme de către titularul de autorizație se face prin medicii rețelei de igiena radiațiilor din Ministerul Sănătății și Familiei, care dispun măsurile corective necesare.

(2) Nerespectarea de către titularul de autorizație a prevederilor prezentelor norme atrage răspunderea administrativă, disciplinară, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 11. — În sensul prezentelor norme, prin *medic abilitat* se înțelege un medic de medicina muncii cu drept de liberă practică, responsabil pentru supravegherea medicală a persoanelor expuse profesional la radiații ionizante, și care a absolvit un curs de pregătire specifică avizat de Direcția generală de perfecționare postuniversitară a medicilor, farmaciștilor și asistenților medicali.

Art. 12. — Serviciul de medicina muncii recunoscut de Ministerul Sănătății și Familiei pentru aplicarea prevederilor prezentelor norme îndeplinește condițiile generale de constituire, conform reglementărilor Ministerului Sănătății și Familiei, este încadrat cu medici abilitați și are o pondere majoritară a activității în domeniul supravegherii medicale a personalului expus profesional la radiații ionizante.

Art. 13. — Serviciile de medicina muncii pot solicita serviciile de specialitate din laboratoarele de igiena radiațiilor teritoriale în toate cazurile în care o persoană expusă profesional la radiații ionizante a primit doze superioare celor prevăzute la art. 22 din Normele fundamentale de securitate radiologică.

Art. 14. — Personalul medical implicat în acțiunea de supraveghere medicală a personalului expus profesional la radiații ionizante este format printr-un program de pregătire specifică, inițială și periodică, avizat de Ministerul Sănătății și Familiei, prin experții recunoscuți în domeniu.

Art. 15. — Ministerul Sănătății și Familiei organizează anual întâlniri dedicate schimbului de informații între medici de medicina muncii abilitați, serviciile de medicina muncii recunoscute, experții calificați, serviciile de dozimetrie agreeate și rețeaua de igiena radiațiilor, cu participarea autorității naționale competente în domeniul nuclear.

Art. 16. — În decurs de un an de la publicarea prezentelor norme medicii abilitați și serviciile de medicina muncii vor obține recunoașterea de la Ministerul Sănătății și Familiei, conform prevederilor art. 11 și 12.

Art. 17. — (1) Înregistrarea datelor în dosarele medicale existente ale persoanelor expuse profesional la radiații ionizante se va face în decurs de un an.

(2) Dosarele medicale noi se vor completa de la data publicării prezentelor norme.

(3) Medicii abilitați și serviciile de medicina muncii vor păstra dosarele medicale.

**EXAMENUL MEDICAL SUPLIMENTAR
(caz de supraexpunere, expunere excepțională sau accidentală la radiații ionizante)**

Pentru angajații expuși profesional la doze superioare limitelor de doză stabilite de Normele fundamentale de securitate radiologică se asigură o supraveghere medicală specială, în funcție de tipul și de nivelul de expunere, constând în:

— examen clinic general;

— examen hematologic complet;
— analize citogenetice (aberații cromozomiale);
— evaluări de doze prin contorizare de corp uman și teste radiotoxicologice;
— alte examene de specialitate necesare precizării stării de sănătate, recomandate de medicul abilitat.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 2.328 din 28 decembrie 2001

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR
Nr. 2.390 din 28 decembrie 2001

ORDIN**privind aprobarea Reglementărilor contabile specifice domeniului asigurărilor, armonizate cu Directivele europene și Standardele internaționale de contabilitate**

Ministrul finanțelor publice și președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în temeiul art. 4 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr. 61/2001, și al art. 44 alin. (6) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă și se dispune aplicarea Reglementărilor contabile specifice domeniului asigurărilor, armonizate cu Directivele europene și Standardele internaționale de contabilitate, anexă*) la prezentul ordin, începând cu data de 1 ianuarie 2002.

Reglementările contabile specifice domeniului asigurărilor, armonizate cu Directivele europene și Standardele internaționale de contabilitate, aprobate prin prezentul ordin, sunt obligatorii pentru societățile din domeniul asigurărilor persoane juridice române și pentru sucursalele din România ce aparțin unor asigurători persoane juridice străine.

Art. 2. — Administratorii, directorii financiar-contabili, contabilii-șefi și orice alte persoane care au obligația gestionării societăților din domeniul asigurărilor răspund, potrivit legii, pentru pregătirea, însușirea și aplicarea corectă a acestor reglementări, precum și pentru transpunerea corectă a soldurilor conturilor din bilanțele de verificare la 31 decembrie 2001 în conturile prevăzute în noul plan de conturi. De asemenea, aceste persoane răspund pentru adaptarea corespunzătoare a programelor informatice utilizate pentru prelucrarea datelor financiar-contabile, precum

și pentru exactitatea și realitatea datelor care sunt prelucrate, respectiv înregistrate în contabilitate.

Art. 3. — Comisiile de cenzori, numite potrivit legii, precum și experții contabili, contabilii autorizați cu studii superioare și societățile comerciale de expertiză contabilă, care certifică bilanțurile contabile ale societăților din domeniul asigurărilor la 31 decembrie 2001, au obligația verificării și certificării transunerii corecte a soldurilor conturilor din bilanțele contabile întocmite la acea dată în conturile prevăzute în noul plan de conturi.

Art. 4. — Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, după consultarea cu asociațiile profesionale ale operatorilor din asigurări, actualizează periodic Reglementările contabile specifice domeniului asigurărilor, armonizate cu Directivele europene și Standardele internaționale de contabilitate, în funcție de reglementările ce se adoptă pe parcurs și, în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, le supune aprobării Ministerului Finanțelor Publice în vederea aplicării acestora.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

*) Anexa se publică ulterior.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2002
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Nr. anual de apariții	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
				Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	700	5.938.400	1.484.600	1.633.060	1.796.366	1.976.003
2.	Monitorul Oficial, Partea I în limba română, numere bis	50	1.114.880	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	250	4.950.400	1.237.600	1.237.600	1.237.600	1.237.600
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	300	7.804.160	1.951.040	1.951.040	1.951.040	1.951.040
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	750	1.584.128	396.032	396.032	396.032	396.032
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	2.100	6.691.360	1.672.840	1.672.840	1.672.840	1.672.840
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	6.162.000	1.540.500	1.540.500	1.540.500	1.540.500
8.	Colecția Legislația României	4	1.557.400	389.350	428.285	471.114	518.225
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	12	2.595.840	648.960	713.856	785.242	863.766
10.	Repertoriul actelor normative	1	390.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	1	292.500	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	12	1.560.000	—	—	—	—
13.	Ediții tematice*)		—	—	—	—	—

*) Preț individual pe apariție ce se va comunica difuzorului cu 30 de zile înainte de tipărire.

Publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ menționate la punctele 1–7 sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%, iar cele menționate la punctele 8–13 sunt scutite de T.V.A.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6
(telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 772.66.87; 095.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ G & F PRESS DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Șos. Alexandriei nr. 76, bl. PC 8, sc. 1, et. 5, ap. 22
(telefon/fax: 420.99.71)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, bd. Nicolae Grigorescu nr. 29A, bl. N22, ap. 38
(telefon/fax: 340.31.09)
- ◆ CURIER PRESS — S.R.L. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 068/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 054/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 044/11.40.52, 044/11.48.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro